

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Sacerdotale Ad consuetudinem S. Romanæ Ecclesiæ
aliarumque ecclesiarum ex Apostolic[a]e bibliothec[a]e ac
Sanctorum Patrum iurium sanctionibus, &
ecclesiasticorum doctorum scriptis ...**

Venetiis, 1579

De defectu intentionis ministri. c. 54

urn:nbn:de:hbz:466:1-40307

quod significationem non mutaret, nec errores induceret, magnum peccatum esset: tñ conficeretur s̄m Albertum. ¶ Dicit autem S. Th. q̄ forma p̄dicta vtens pronomine demonstratiuo, ostendit q̄ materia consecranda debet esse coram sacerdote. Unde sacerdos existens in domo sua non potest consecrare panem, qui est in arca, aut ē in foro, vel vinum, quod est in cellario. Sed quantacumq̄ sit quantitas panis & vini, que coram sacerdote ponitur, potest ab ipso consecrari. S. Th. ē dicit, q̄ si sacerdos non recordetur se dixisse ea, que in consecratione communiter d̄r, non debet ex hoc turbari. Non. n. qui multa dicit omnium recollit que dixit. Si tñ sacerdoti probabiliter confiteretur se aliqua omisisse: siquidem non sunt de necessitate sacramenti, non debet resumere immutando ordinem sacrificij: sed debet ulterius procedere. Si vero certificetur se omisisse aliquid eorum, que sunt de necessitate sacramenti, s̄ formam consecrationis, debet resumere ipsa forma, & cetera per ordinem recitari.

¶ De defectu intentionis ministri. Cap. 54.

Non solum autem necessaria sunt ad conficiendum p̄dicta verba, sed etiam requiritur intentio: quia secundum Augustinum, in sacramentis sine intentione nihil agitur. Unde Sanctus Thomas dicit, quod ad perfectionem sacramenti requiritur intentio ministri, qui se subijciat principali agentis: scilicet vt intendat facere, quod Christus fecit & ecclesia: & dicit, q̄ non est necessaria intentio actualis, sed sufficit habitualis: vt conficiatur. Puta, si sacerdos cum accedit ad altare ad celebrandum intendit facere quod fecit ecclesia, perficitur sacramentum. Sed si postea suspendatur eius intentio per aliam occurrentē cogitationē, nihilominus perficitur sacrificium ex virtute intentionis propositę. Tñ studiose curare debet minister sacrificij vt ēt actualem adhibeat intentionem. Et dicit, q̄ cum aliquis non intendit sacrificium perficere, sed delusorie aliquid agere, talis peruersitas tollit virtutem consecrandi & virtutem sacrificij, p̄cipue qñ intentionem exterius manifestat. Si autē intentio ministri peruertatur quantum ad id quod sequitur sacrificium: puta, si sacerdos intenderet conficere corpus Christi, vt eo ad veneficia vteretur: quia prius nōn dependit a posteriori, talis intentio peruersitas veritatem sacramenti nō tollit: sed minister ex tali

tali intentione grauer peccat. Dicit n. Albertus, qd si aliquis
 hostie ex obliuione remaneant in altari, aut aliqua pars vini, &
 sacerdos conficiat, illa non sunt psecrata: qd de eis non intendit.
C Durandus aut posuit casum. Si sacerdos habeat coram se
 vndecim hostias, & intendit consecrare decem, quirit quot sint p
 secrate. Respondet distinguendo, qd hoc potest primo duobus mo
 dis intelligi. Uno modo qd numerus sit solus in intentione, & no
 in opinione, intentio aut sit quicquid sit coram se consecrare, ver
 bi gr. Si aliquis habeat consecrare, & coram se habeat vndecim
 hostias, & opinatur esse decem, ipse vero intendit psecrare quic
 quid est, coram se, patet, qd eius opinio fertur ad numerum, sed
 eius intentio non fertur ad numerum: vnde quia effectus con
 secrationis sequitur intentionem, & non opinionem, omnes vn
 decim sunt consecrate. Alio modo potest intelligi pcedit casus,
 qd dicitur, habet coram se vndecim hostias, & intendit con
 secrare decem, vt non opinio, sed intentio feratur ad numerum:
 ita scilicet, qd non velit plus quam decem, sed tñ decem conse
 crare, tunc in tali casu pcedit doctor facit secundam distin
 ctionem, dicens, qd hoc duobus modis contingere potest. Uno
 modo, qd sciat veritatem numeri: alio modo qd ignoret veritate
 numeri. Et si sciat veritate numeri. scilicet qd hostie sint vndecim, & ip
 se decem tñ consecrare intendit, Aut decem distincte intendit
 consecrare, Et patet, qd ille decem tñ sunt psecrate, de quibus
 intendit: & vndecima, de qua no intendit, non est psecrata: Aut
 sacerdos scit esse hostias vndecim, & intendit psecrare decem,
 non distinguendo vel determinando, quas decem intendit, & qd
 vndecimam non intendit, sed intendendo decem ex illis psecra
 re, tunc nulla est psecrata, eo qd intentio non fuit ad aliquam deter
 minata. Et cuz isto dicto satis pcedat s. Tho. in 3. par. q. 63. vbi
 dicit, qd minister sacrorum est sicut instrum principalis agentis,
 scilicet Christi vel ecclesie. Et cum tale instrumentum habeat cogni
 tionem, requiritur, qd per intentionem se determinet ad opus:
 quod in virtute principalis agentis producere debet. Ideo se
 quitur qd vbi no determinat se, nihil operat. Si vero sacerdos
 ignoret veritate numeri hostiarum, & intendit decem hostias tñ
 psecrare, dicit idem. Durandus, qd eodem modo distinguendum
 est vtrum determinet quas decem intendit, vel non determinet.

¶ Et

De defectibus

Et rñdendum est sicut in casu immediate precedenti. Seq dubitatur quō, cuz numeris ignoretur. Cui dubitationi rñdeatur hoc posse contingere: q̄ decem hostias videat extensas, ⁊ vna ibi lateat. Ipse autem intendit oēs, quas videat, ⁊ nullam alias p̄secrare. Vel p̄t esse, q̄ decem ipse ibi posuerit, ⁊ vna erat ibi quam nesciuit: ipse vero intendat oēs illas quas posuit, cōsecrare. ⁊ redit hic casus in casum supra positum Alberti, quia tunc illa non est p̄secrata, quam nesciuit ibi esse: ⁊ oēs alię consecrate. Si autem vnam plus ipse posuerit, quā crediderit: vel alius vndecim posuerit: ⁊ ipse mandauit poni decem: ⁊ non intendit consecrare nisi decem tantum: tunc non est determinata eius intentio: ⁊ sicut supradictum est, nulla est consecrata.

De defectu vestimentorum. Cap. 55.

Sciendum est, q̄ fm S. Th. ⁊ Alber. ⁊ alios Theologos, si quilibet dimittens aliquid tale, puta, t̄ps debitū, altare tribus mappis coopertū, vestes, ⁊ hmōi grauit̄ peccat: nihilominus p̄secrat, si est ordinatus, ⁊ adsit eius intentio, ⁊ debita materia, ⁊ debita forma: sed grauisime peccat, si scienter hoc faciat. In his potes colligere quę sint illa, sine quibus nō cōficiť. s. materia debita: ⁊ forma: cū int̄tione: ⁊ ordo in conficiente. Quicquid horū quatuor deficiat, non p̄ficitur sac̄m. Et istis quatuor cōstentibus, quibuscunq; alijs deficientibus, veritas adest sac̄i.

Scđm Host. sufficit, q̄ vnus sit p̄sens in missa, qui sacerdoti rñdeat: quamuis. de conse. dist. 1. dicatur q̄ duo requiruntur. Mulier in missa ministrare non potest. **E**tiam sine lumine non debet aliquis celebrare. extra de celeb. miss. c. ex parte.

De defectibus dispositionis corporis. Cap. 56.

In concil. Toletano factū fuit p̄ceptū sacerdotibus, q̄ nullus sacerdos post potū cibūq; quantumcunq; minimum sumptū, missam celebrare p̄sumat. Et glo. ibidē dicit, q̄ intelligitur de cibo, vel potu post mediā noctē sumptō: qz in mediā nocte incipit dies fm ecclesiā. Et nos videmus esse veruz, quia tunc incipitur officiū diei. s. matutinū quasi pertinens ad mane illius diei velut initii. Dicit et S. Th. q̄ post sumptionem aq̄e vel alterius potus, aut cibi, aut et̄ medicinę, in quāta cunq; parua quātitate, non licet cōicare: nec refert vtrū nutriat, aut non.